

Από τις καλύβες στη σύγχρονη αρχιτεκτονική

Καπός του πάθους του αρχιτέκτονα μηχανικού, **Γιώργου Τριανταφύλλου**, για τη λαϊκή αρχιτεκτονική των καλυβιών και των μαντριών, αποτελεί το βιβλίο με τίτλο «Αρχέτυπα*». Από τις καλύβες και τα μαντριά στη σύγχρονη τέχνη και αρχιτεκτονική», που κυκλοφορεί από την «Κ. Αδαμ. Εκδοτική».

«Ζήσαμε ωραίες στιγμές με τον Γιώργο από τότε που ανακαλύψαμε και εμείς, ο καθένας μας για τους δικούς του λόγους και με τα δικά του εργαλεία προσέγγισης, την ομορφιά και τη σοφία της ανώνυμης αυτής αρχιτεκτονικής» αναφέρει, μεταξύ άλλων, στον πρόλογο του βιβλίου ο εικαστικός Κώστας Τσόκλης.

«Εγώ, σπρωγμένος από τη λαίμαργη και παραπλανητική για τους φίλους μου αναζήτηση νέων πηγών έμπνευσης και ο Γιώργος, νομίζω, κάτω από τη γοητεία μιας αποκάλυψης, μιας από Θεού βοήθειας, που του επέτρεψε να δικαιώσει με παραδείγματα, κάποιες απόψεις του περί αρχιτεκτονικής. Είδε, όμως, ευτυχώς» αυτά τα αλλοπρόσλλα κατασκευάσματα και ως φωτογράφος. Τα είδε και ως αυτόνομες εικόνες, ικανές να υπερασπιστούν από μόνες τους την ύπαρξή τους. Άρα το κέρδος του ήταν διπλό.

Και ενώ για μένα αυτά τα κατασκευάσματα δεν ήταν

παρά ένα είδος συμπωματικής land art, πραγματοποιημένης χρόνια πολλά πριν από τον όρο, σαν σεμνά, αλλά ευφάνταστα, εικαστικά έργα, εκτελεσμένα με τα πιο ευτελή υλικά και τα πιο παροπλισμένα αντικείμενα και ένιωθα αγάλλιαση στη θέασή τους, ο Γιώργος τα έκανε βιβλίο και διδασκαλία και άποψη. Προσπάθησε μέσω αυτών να πει, να αποδείξει, να τα μετατρέψει σε συστήματα, και μ' αυτά ως όπλο να υποστηρίξει ή να αμφισβητήσει...

...Όμως νομίζω ότι τελικά το βιβλίο αυτό θα μείνει ως αντικείμενο τέχνης αναμφισβήτητο, ενώ οι διδασκαλίες μπορεί να αμφισβητηθούν. Θα προσφέρει και σε εκείνον που θα το κρατά στα χέρια του, πρώτα οπτική και απτική χαρά και μετά μάθηση ή, έστω, πληροφόρηση».

Σημειώνεται ότι ήδη έχει ανοίξει τις πύλες της -και θα διαρκέσει μέχρι τις 30 Ιουνίου 2010- η σχετική έκθεση που πραγματοποιείται στο Χριστιανικό και Βυζαντινό Μουσείο, σε συνεργασία με το Ελληνικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτονικής και την υποστήριξη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

] www.archetypa.blogspot.com,
e-mail: info@triantafyllou.eu

Μυθιστόρημα

Από τις εκδόσεις «Ροές» κυκλοφόρησε πρόσφατα το βιβλίο της **Λίζας Διονυσιάδου** (ΑΜ), με τίτλο «Το Τι του Τίποτα».

Όπως επισημαίνει, μεταξύ άλλων, στη βιβλιοκριτική της η Θεανώ Φωτίου (αρχιτέκτων, καθηγήτρια ΕΜΠ) το βιβλίο «αφορά μια υπόθεση καθημερινού παραλογισμού, η οποία ξεδιπλώνεται σε 12 κεφάλαια - σκηνές. Η Αγγελική Ανδρεάδη, η ηρωίδα του έργου, δημόσιος υπάλληλος σε πολεοδομία, "λίγο πριν το τέλος της λίαν ευδόκιμης θητείας της στο Δημόσιο"... "βρέθηκε απρόσμενα παγιδευμένη σε μια δίμηνη απίθανων γεγονότων". Μια υπηρεσιακή υπόθεση αποτελεί τον κεντρικό κορμό της αφήγησης, «Δί' ασήμαντον αφορμήν», όπως λέγαμε παλιότερα, για ένα τίποτα, όπως θεωρεί η Αγγελική Ανδρεάδη, διακυβεύονται πάλι όλα: η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ζητήματα ηθικής τάξης και δικαίου, η αλήθεια, ο ορθός λόγος.

Η δομή της αφήγησης του βιβλίου εξελίσσεται σε 12 κεφάλαια - σκηνές. Οι σκηνές αυτές δομούνται με αυστηρή αρχιτεκτονική σύλληψη. Αυτόνομες ιστορίες η καθεμία, είναι πάντα συνδεδεμένες με τον ομφάλιο λώρο της κεντρικής αφήγησης, ενώ στο πάνω ή στο κάτω μέρος της "οθόνης" - σκηνής τρέχουν οι υπέρτιπλοι των ειδήσεων από τις εφημερίδες, τα πραγματικά γεγονότα, ο πραγματικός χρόνος.

Είναι η υπόμνηση της συγγραφέως για το καθημερινό συλλογικό παράλογο, για το ελλείπον συλλογικό

υποκείμενο, για τα θραύσματα των κοινωνικών αντιστάσεων, για την ειδησεογραφική καταγραφή της Ιστορίας.

Στο Κεφάλαιο 7, επιχειρείται το ψυχογράφημα των εντός και εκτός μιας δημόσιας υπηρεσίας. Με σκηνοκώμια από τις γνωστές μας πολεοδομικές υπηρεσίες, της οποίας, όμως, τα θεμέλια βρίσκονται σ' ένα βάλτο, ενώ μια κότα ανεξέλεγκτη ανεβοκατεβαίνει το κλιμακοστάσιο κουτσουλώντας τα πάντα, αναζητούνται οι ρίζες των κανόνων του παραλογισμού. Οι γενεσιουργές αιτίες της χαρακτηροδομής των εντός και εκτός. Οι θύτες που γίνονται θύματα εναλλάξ, υπηρετώντας, εξυπηρετώντας τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του κράτους.

Η Αγγελική Ανδρεάδη, αφού έρθει σε επαφή με τον ιστό της αράχνης, τον πολύπλοκο μηχανισμό της Δικαιοσύνης, θα αθωωθεί, το ξέρουμε από το πρώτο κεφάλαιο, όμως αναπάντεχα στο προτελευταίο κεφάλαιο στην εξαιρετική ιστορία "Διαστάσεις" θα αναρωτηθεί και για τη δική της συνενοχή, αφού είναι η δημιουργός, από την ηλικία των 5 χρονών, ενός πλάσματος δισδιάστατου, μιας τελείας εγκλωβισμένης μέσα σ' ένα κύκλο, που το βλέπει να καταλαμβάνει ολοκληρωτικά το χώρο της εργασίας της, πολλαπλασιασμένο επί τον αριθμό των υπαλλήλων».

] <http://www.printa-roes.gr>

Επιμέλεια: **ΦΡΟΣΩ ΚΑΒΑΛΑΡΗ**